

IX. évfolyam
5. szám

A Társaság

1922
január 29.

szépirodalmi és társadalmi képes hetilap

Alapította: Dr. Dobay István.

Előfizetési ár: Negyedévre K 150.—, egyes szám K 15.—, Bécsben 50 osztrák korona.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest IV., Muzeum-körut 1. IV. em. Tel.: József 55-40. Hivatalos órák 10-1-ig.

V. TA. N. MUSEUM
NYILV. OSZTÁLYA

Barcza Károly és felesége, Edelsheim Lili grófnő.

Labori műterem felvétele.

KOSZTELITZ KÁLMÁN

Budapest, V., Dorottya-utca 12.

Parfum és
kozmetika
különlegességei

Reiman

V., Gizella-ter 3

Auto

ÖREG LANDSKNECHT ÉNEKE.

Csók, nóta, bor... habzott a rocska,
ha pénzem volt, csörgött a kocka,
gurult a lázsiás.
Ha, jött, ha ment, vígan nevettem,
daloltam, ittam és szerettem,
mint senki más.

Voltam szép asszonyok kegyeltje,
erdő, mező kóbor kivertje,
űzött vad és nagyúr.
Száz korcsmaasztalon doboltam,
egy szívben olykor elbotoltam...
„Ah, mon amour!”

Ma illatos, lágy nyoszolyában,
holnap tán országút sarában,
csókok, sebek, babér...
Megerítem egy-két cifra hűhót,
eb, aki bánja... gyönyörű vót —
az ember egyszer él.

Csipkés gallérom szakadoz már,
bársonyplundrám is csupa foszlány,
csizmámon száz a fót.
Csapzott a toll a vén baréton,
a tarsolyom is szörnyű vékony,
az arcom mind fakóbb.

A büszke dámák rám se néznek,
hisz' vannak ifju, szép vitézek,
sok cicomás legény.
Csapszékek padja lett az ágyam —
eb, aki bánja!... sohse vártam
szébb véget én.

De amig éiek, aadig éiek
és azután a mennybe térek,
ott lesz csak víg világ.
Tudom, hogy szereti az Isten
s jobbójához ülteti az ilyen
vén harcfiát.

Mert bár gyilkoltam és raboltam,
asszonynak, lánynak réme voltam:
a szívem, mint a hó.
Hitem megőrzém égi szűzen,
gyermek maradtam vérben, tűzben,
hívó, vidám, bohó.

Az angyalok majd muzsikálnak,
az égi népek sorba állnak
s lesz nagy lakoma ott.
Hé, korcsmás, egy friss meszelyt még!
Ma még berúg a régi vendég
s holnapra tán halott.

GÁCS DEMETER.

Kárpitos- és asztalos-műbutorok
Somogyi Éde és Társa kárpitos és diszitőknél
Budapest, Belváros, Hajó-utca 8-10. Telefon 60-98.

Coty, Houbigant, Dorsay, Roger & Gallet parfümök, puderek,
szappanok és az összes illatszer- és koz-
metikai cikkek ífj. GÁBOR ANDOR és Társa IV., Régi pósta-utca 10. sz.

A kukorica.

Irta Nyáry Andor.

Kerekes Mihály lelépkedett a padlásajtóján, az
arca vörös volt, megállt a felesége előtt, nagyot fujt,
aztán mérgesen rávágott az asztalra:

— Nem megmontam, hogy fordiccsátok meg a
kukoricát! Most ahun a', megdohosodott az egész.
Kiszórhatom az uccára a madaraknak: Netek madarak,
netek!

A kupájához kapott, aztán két markával bele-
kapaszkodott a bárányszőr sapkájába:

— Azt a keserves mindenit!...

Örzsé néni elsírta magát:

— Efelettem... Micsinyájak?

Kerekes Mihályból kitört a méreg:

— Mer mindig máshun jár az eszed, mind ahun
köllene. Most oszt az efeledésse prókátoroskocc. Én
megdógozok, mind az igavonó állat, oszt oda a ku-
korica!

Rákönyökölt az asztalra és busan maga elé nézett.

A szomszéd nem találta a fűrészvágó reszelőt, —
bizonyosan a Jani gyerek hurculta ki már megint a
ládafiából, — átlépkedett hát Kerekesékhez, hogy a
reszelőt kölcsönbe kérje, amíg a fűrészt megvágja vele.
Örzsé néni éppen akkor sirdogált, Mihály bácsi meg
az asztalon könyökölt, mikor a szomszéd az udvarba
lépett. Megállt az ajtóban, várt egy ideig, aztán meg-
szólt:

— No, csak nem marakottatok essze, hogy ujan
jó beszélgetésbe vattok?

Kerekes Mihály nagyot sóhajtott:

— Ne is beszélj! — felállt, még nagyobbát só-
hajtott. — Oda a kukoricám!

A szomszéd közelebb lépett Kerekes Mihályhoz
és nagy érdeklődéssel a szemébe nézett:

— Nó!

— Kiszórhatom a madaraknak.

— Csak nem?

— Megdohosodott.

A szomszéd kissé hátrakapta a fejét:

— Miként?

Kerekes Mihály elmondta az esetet. A szomszéd
figyelmesen végighallgatta az előadást, aztán rábólintott:

— Értem! — mondta tompán, aztán ránézett
Kerekes Mihályra, — oszt azért a vacak kukoricáér
akarjátok egymást meggyilkúni?

Megcsóválta a fejét:

— Illik ez két ijen élemedett házospárhó?...
Meg köll fordítani azt a kukoricát, oszt riiktig!... Nem
dohosodott a' meg, csak befullatt.

Erre már Kerekes Mihály is megtüzesedett:

— De okos vagy la! — mondta gunyosan. —
Hászén hacsak a kukoricárú vóna szó, nem köllene
tanácsadás. Magam is tunnám, miként cselekegyek.
Nekiánék, oszt megforditanám, azonba ott a krumpli,
meg a répa. E' köllene vermúni. Az éjje már a víz
teteje behártyásodott. Nyakunkon a fagy. Ha a kukori-

Szörmekabátok,
rókák és muffok szolid árban **Evetovics** szücs
Erzsébet-tér 8, I. em.

BRACHFELD F. Uri divat- és fehér-
nemű-ujdonságok.
Uri ruházat mérték szerint.
Budapest, V., Dorottya-utca 1. Gizella-tér.

cát fordítom meg, efagy a krumpli meg a répa. Ha a krumplit vermülöm e', oda a kukorica.

— Fogaggy két embert, oszt mig te evermüld a krumplit, addig ük megforgattyák a kukoricadat. Nem köll azér a vacak kukoricáér mingyá falnak esni.

Most Kerekes Mihály bólított gunyosan:

— Úgy!... Oszt füzessem nekik a méregdrága napszámot. Mi?

— Ördögöt füzeted! Megcsinyáják azok ingyér is. Nem köll hozzá más, csak egy kis észbéli tehetség.

Kerekes Mihály a szomszédra vetette a tekintetét:

— Kik azok a bolondok?

— Vannak a faluba mindig mihaszna, léhütő emberek. Úgy megdógoznak, hogy örömüket nézni.

Felvetette a fejét:

— Ha az én kukoricám dohosodott vóna meg, má régen erántottam vóna a nótáját.

Azzal hóna alá fogta a fűrészvágó reszelőt, elköszönt és kiment a kapun. Mikor a háza elé ért, fölvetette a fejét, gondolkozott egy pillanatig, aztán gyorsan ellépkedett a falu felé.

Kerekes Mihály még dörmögött egy ideig, aztán odaszólt a feleségének, hogy készítse elő a vékát, meg a lapátot, mert hát akként határozott, hogy legelőször is elvermeli a krumplit, meg a répát. A kukoricát már úgy is megcsipkedte az ördög, ráér. Legalább azt mentsék meg, amit lehet.

Örzsé néni bement a kamrába, előkereste a vékát, meg a lapátot, s mikor így neki készülődtek a krumplivermeléshez, Kerekes Mihály pipára gyujtott, aztán lassan megindultak a kapu felé, elől Kerekes Mihály, utána Örzsé néni a vékával és a lapáttal. Még jóformán a kapuhoz sem értek, mikor a kapuajtó hirtelen kivágódott és az udvarba lépett a finansszemlélsz meg egy finác.

Kerekes Mihály meghökkent. A szemlélsz barátságosan köszönt:

— Aggy Isten Mihály gazda!

— Maguknak is! — Köszönt vissza Kerekes Mihály és gyanusan nézett a szemlélszre. — Mi járatba vónának, ha szabad kérdeni?

A szemlélsz megköszöörülte a torkát:

— A' végett a dohány végett gyüttünk, amit a minap hozott ke a »Turófélrú«.

Kerekes Mihály nem vette komolyan a dolgot.

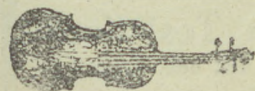
— Tréfál szemlélsz ur?

A szemlélsz arca hirtelen komolyra változott:

— Följelentés érkezett, hogy ke dohányt rejteget a házába. Adja csak ide azt a lapátot! Így ni! Aki a följelentést tette, azt is megmondta, hogy hol van a dohány.

A finác is megszólalt a szemlélsz háta mögött:

— A palláson!... A kukoricába, mondta és előre nyujtott nyakkal leste a hatást Kerekes Mihály arcán. Kerekes Mihály nem szólt, de vörös volt, mint a rák. Azt hitte, menten megüti a guta. Még hogy ő dohányt rejteget a padláson!

The City Perfumery IV., Eskü-ut 5
(Klotild-palota.)
Bel- és külföldi illatszerek és piperecikkek.

A szemlélsz és a finác felsiettek a padlásra.

Kerekes Mihály fölfóhászzkodott:

— Még csak e' köllött!... Ha máma meg nem bolondulok, akkó soha!

A szomszéd rákönyökölt a kerítésre, megvárta, amíg Kerekes Mihály kigőzőlögte a mérget, aztán átszólt hozzá:

— Csak nem a kukoricáva van baj megin?

Kerekes Mihály ránézett a szomszédra, aztán mérgesen rámondult:

— Ne csufulógy!... Nem ölég a magam baja. Még ezek a vacak finácok is!

Aztán elmesélte a történetet:

— Valami gazember főjelentett, hogy a palláson dohányt rejtegetek a kukoricába.

Hirtelen fölfenyegetett:

— Csak tunnám, hogy ki vót az a gazember!

A szomszéd sebesen szivta a pipáját, szaporán pislogott, aztán csendesen megszólalt:

— Én!

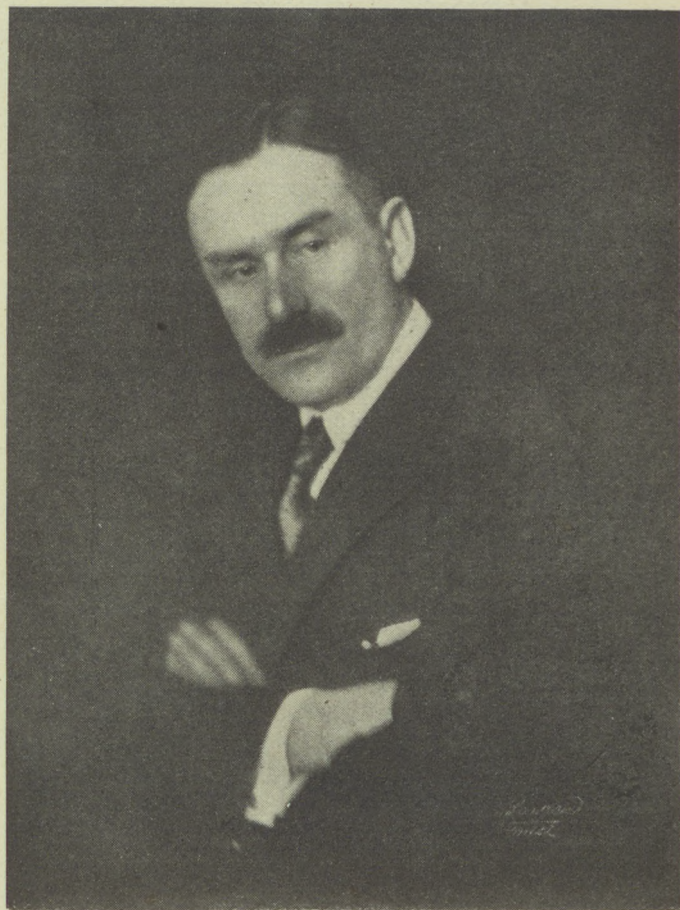
Kerekes Mihály rábámult a szomszédra:

— Te? — kérdezte csodálkozva. — Oszt mér?

A szomszéd hüvelykujjával a padlás felé lökött:

— Hogy megforgassák a kukoricadat!

A padlásról dübörögve hallatszott a két finác lapátolása, amint a kukorica között izzadt szorgalommal keresték az elrejtett dohányt.

Thomas Mann, a kiváló német író, ki legutóbb Pesten tartózkodott. Landau műterem felvétele.

Budapesti szanatóriumok és gyógyintézetek:

SOVÁNYITÁS

(veszélytelen, üdítő)

a dr. Reich Miklós-féle ZANDER
gyógyintézetben, IV., Semmelweis-
utca 2. Tel.: József 4-12.

Ortopädia, Svédgimnastika

gépgyógyterem, (Zander)-vizgyógyintézet bejáróknak is

a Dr. PAJOR-SANATORIUMBAN

Budapest, VIII., Vas-utca 17.

Dr. Jakab - féle Liget-szanatórium

VI., Nagy János-u. (Benzur-u.) 47, diagnosztikus, diétás gyógyintézet.

Dr. Jutassy József egészség- tan-tanár Kozmetikai Gyógyintézete

30 év óta kizárólag bőrszépítéssel foglalkozik. Kozmetikai gyártmányai közismertek és keresettek.

Prospektus zárt borítékban ingyen.

Bőrgyógyítás és orvosi kozmetika

Dr. Justus kórh. főorvos intézete, IV., Ferenc József-rakpart 26.

DAJKA-

intézet. Hosszabb ideig megfigyelt bennlakó
VI., Sziv-u. 69. egészséges és vérrevizgált bőteji dadák
Telefon: 93-22. felett állandóan rendelkezik az orvosi

A Társaság

A Társaság felelős szerkesztője hétfőn, kedden és szerdán d. e. 11-től 1-ig található a szerkesztőségben (IV., Múzeum-körút 1, IV.).

*

Fecsegések a Graciosa-teán.

— Vigyázzon, kihallgatnak, figyelmeztetem minap is, ne beszéljen oly hangosan. Lássa, máris utánoznak, pedig hiába, bár *Bachruch* s a közeli talmi bolt mindketten a Váci-utcában ragyogtatják kirakataikat, Pallavicini György vagy Sigray Antal Bachruchnál s még véletlenül sem a szemközti boltban fognak vásárolni cigarettéboxokat. Mert ugyanaz lehet ugyan a forma...

— Hogy mulattak Perczel Miklósnál?

— Éjfélkor Farkas Imre kezdett muzsikálni...

— A többit képzelem. Persze reggelig maradtak?

— Mondjuk, hajnalig.

— Ki volt a legszebb?

— Már mint a legszebbek? Bánffy Dórát, Gombár Annust, Láng Misu bárónét, Perczel Tibornét említsem? de hisz akkor még csak a névsor elején tartanék, — jobb lesz el sem kezdenem. Nem tudja, meddig maradnak ma a Főherceg asszonyék?

— Meszlényi Lili azt telefonálta a bárónőnek, hétkor az operába mennek, azért jöttek oly korán.

— Ki az, akivel a fiatal Fenség beszél?

— Igazán nem tudom, azt mondták előbb, olasz hercegnő.

— S mellettük az a szőkefürtű asszonyka?

— A szép kis Uray báróné, s a szomszéd asztalnál amott, Fáyné Baranyay Hilda.

— Elolvasta már a Tormay Cecil új *Bujdosó* könyvét?

Verebes Károly és Társa műbutor- és faárugyára r.-t.

Mű- és antik butorok nagy választékban
IV., Váci-utca 11/B. Telefon: 140-23.

Földváry Imre férfi divat és fehérnemű divattermei

IV. Kossuth Lajos-u. 18 és VIII. Rákóczi-ut 7

Angol női bluzok s férfi fehérnemű, mérték szerint.

— Épp tegnap éjjel fejeztem be. Azt hiszem nem túlzás, hogy a könyv még az első résznél is értékesebb, gyönyörűbb. Tormay Cecil történelmet rögzít ezzel a művével, s megérdemli, hogy márványba vessük a nevét.

— Pedig a nagy kritika keveset vesz a *Bujdosó*-ról tudomást.

— Idők sajnálni való jele.

— Négy szép fiatal leány-ismerősömet nem látom sehol. Hol vannak Drasche-Lázár Ili, Belitska Baba, Márffy-Mantuano Juczi, s Orosdy Juliska bárónő?

— Ilikét Bécsben ünnepli a farsangoló fiatalság, Belitska Baba a Lámán-szanatóriumból rándul ki Drezdába, Márffy Juczika a római társaság forgatagába került s Orosdy bárónő angol vadászatokon vesz részt.

— Melyiknek szeretne helyében lenni?

— Ha szabad választanom, én Drezdát kérném, ámbar a szomorú Bécs a bécsi kongresszus óta nem volt ily mulató, Róma farsangja is fénykorát üli, s Anglia elvégre mégis Anglia.

— Szóval, legjobb Budapesten maradni.

— Ezt éppen nem mondhatnám...

— Elmegy láthatatlan vendégnek?

— Aki szerény obuluszait korrektül lefizette, azt hiszem legokosabb, ha azontul valóban láthatatlan marad.

— Végleg döntöttek a Nemzeti Kaszinóban a Széchenyi-lakoma szónokát illetően?

— Igen, az első jelölt, Zichy János gróf gyámfia érdekében birtokrendezési ügyben Pozsonyban elfoglalt, idei szónokául a kaszinó — igen helyesen — egyik igazgatóját, gróf Széchenyi Emilt választotta meg. A nemes gróf tiszteletreméltó személye biztosíték a pártpolitika bármely feljajdulása ellen.

— Meséljen valamit a Münnich-esküvőről. Igaz, hogy a fiatal asszony annyi ajándékot kapott?

— Bizony egy kis princesse is megirigyelhette volna. A huszonnégyszemélyes ezüstkészlet: tálak, tányérok, korsók, poharak nehéz szinezüstből, régi csipkék, öreg bécsi porcellán, arany váza, perzsaszőnyegek, gyöngyök, briliáns diadém, kiállításba való látványosság. A legnagyobb briliáns mégis a fiatal pár szeméből kiáradó boldogság, a többi csak cafrang, függelék.

— Am azért szép ha van, mert hiába, a szerelem is szebb, lágyabb, illatosabb, ha selyemkárpit öleli körül s fűtött boudoirban ver tanyát. S a fészekrakás is keserves, ha az eresz alól belefúj a szél s rácsöpög az eső.

— Apropos, mit szól ehhez az esős januárhoz? Jó, hogy nem utaztunk még Partenkirchenbe. Most csónakozhatnánk valami bajor tavon.

— A pesti eső nem jelent semmit. Tarányi Feriné mesélte, hogy skijöringen siklottak a múlt héten Dörögdre. Zalából egyáltalán vig sportolásra hoz hirt a táviró. A Széchenyi-bál előtt nem is jönnek fel a zalaiak, előbb szánkáznak, mulatnak egymás között, letáncolják a keszthelyi gazdászballt, akkor kerül csak sorra Budapest.

— Mi hát a legközelebbi program?

Szörme

Dán Testvérek

m. kir. udv. szücsök
V., Dorottya-u. 5-7.

— Harmincegyedikén Köpesdy Elemérék adnak házbált, elsején van a Széchenyi-bál, erre úgy látszik kivétel nélkül mindenki készül, ötödikén meghosszabbított Graciosa-vasárnap, hetedikén az első kaszinóbál, tizedikén Szász Lajoséknál monstre fogadóest, tizenegyedikén a sárosi piknik...

— Hol tartják a bált?

— Idén ismét a kaszinóban. Szirmay Ivánné a háziasszony, harminchat leány lesz, s táncos rengeteg.

— S csak sárosiak vesznek rajta részt?

— Dehogy. Erdély, a Bácska, szóval a régi Magyarország majd minden megyéje képviselve lesz. Mert megfogyva bár, de törve még nem vagyunk.

— S csakugyan két kaszinóbált rendeznek Leidenfrost Pál s a Nándi?

— Igen. Hushagyó kedden talán kalikóban, esetleg fejdíszjelmezben jelenünk meg. Elvégre nemcsak a nemzetgyűlésnek szabad mulatni, vigadni, soh'se halunk meg: maskarabált mi is rendezünk.

— Ott lesz a Margiték titkos álarcosbálján?

— Miért titkos?

— Mert titokban akarták tartani, tehát máris beszélnek róla. Igaz, hogy csak valófélben levő asszonyokat hívtak meg s az előtáncos egy külföldi arisztokrata lesz?

— Maguk asszonyok mindent előbb tudnak meg, mintsem kellene. Hát ezt már ki fecsegte ki?

— Ennél még többet is tudok. Tudom, hogy roulette és trente is lesz a váci-utcai bálon s éjfélig mindenki álarcban játszik csak.

— Elég. Akkor talán a hajnali tervet is tudja már? Klára, az Istenért, hallgasson, hisz egész elrontja a tervünket.

— Jól van, egy föltétel alatt hallgatok, árulja el, ki az a mágnáslány, akit ujabban Albrecht főherceg menyasszonyának szántak?

— Maga csak javíthatatlanul hisz minden pletykának. Mult héten elhitte, hogy a Felsőasszony Sopronban, pláne a Margit-rakparton közöttünk él, ezuttal Frigyes főhercegék udvarán kutat s a jövő héten talán már az angol király fiát fogja sejtteni Budán. Nyugodjék meg asszonyom, egyelőre, sajnos, még nem lesz udvari élet, aranszélű meghívót sem kapunk *Bálra az Udvarnál*, s ha koronás házassági szenzációra vágyik, meg kell elégednie a barnaképű szerb király s a szőke királykisasszony, a szép román Marieora balkáncsillogásu nászával. Nézze, Gyurka tart felénk, táncra fogja kérni fel, én bucsuzom, jó estét, jó éjt asszonyom, álmodjék szépeket, álmodja kedvenc álmát, lásson szépeket: hermelint, biborpalástot, ragyogó koronát, s ne fájjon nagyon a szive, ha reggelre ébredve rut ködöt s csak szürke drágaságot lát s a régi jó korona helyett száz papirkoronát kell adnia a szakácsnéjának át: egy kiló borjucombra elég lesz talán.

*

Ede hölgyfodrász-szalón

IV., Haris-bazár 5, Speciál hajfestés, művészi félemelet. hajmunkák. Pedikür, manikür.

Libériák GUTMANN J. és TÁRSA
VII., Rákóczi-ut 16. Telefon: József 120-42.

Széchenyi-bál. Lepergett a Jogász-, a Medikus-, a Technikus-, a Protestáns-bál, — a farsang első négy hetének négy szokásos programmszáma.

— *A Széchenyi-bálra mindenesetre megyünk,* — ez ma a mottó a farsangoló lányok és asszonyok között. Erre a bálra tartogatták a legszebb ruhát, a falusiak farsangolása, Pestre rándulása ennek a bálnak napjával esik össze. S csakugyan, a Széchenyi-bál nem is csak Budapest, a főváros parádés bálja, — a Széchenyi-bál egész Magyarország ünnepe, pártpolitika nélküli közös farsangi tüntetése Csonkamagyarországnak a barátságos és nem barátságos külföld előtt.

A Széchenyi-bált 1922 február 1-én tartják meg a Vigadó összes termeiben. A gróf Széchenyi Emil diszelnöksége és Leidenfrost Pál elnöksége alatt működő nagyszámú rendező-bizottság régi szép időkre emlékeztető báli ceremóniával, lovagkorbéli ruhákba öltözött kürtösök és pálcás urak kíséretében fogja fogadni a bál védnökei és az előkelő társaság köréből felkért háziasszonyok pompázó sorát. A háziasszonyi névsort és a rendező-bizottság tisztikarát — szokatlan bár, hogy erre is figyelemmel kellett lenni — olyképp állította össze az Országos Széchenyi-Szövetség, hogy a legnagyobb magyar, gróf Széchenyi István emlékére rendezett bál politikai célzatának még a látszatát is elkerülje. *Némuljon el Széchenyi napján minden párt-*

Kishábi Strasser Richárdné.

Angelo felvétele.

KOVALD FEST, TISZTIT

viszály, legyen legalább egy napja az évnek, amikor minden magyar szivedobbanása egyetlen nagy érzésben — hiszen végeredményben mindnyájan egyet akarunk — a közös Haza önzetlen szeretetében egyesül.

E napokban mennek szét az angolosan egyszerű, de végtelen izléssel kiállított meghívók, melyek számát a mult évi bál tulzsufoltságára való tekintettel korlátozottan állapította meg a Széchenyi-Szövetség.

Jegyek csak a bál-bizottság által ellenjegyzett és megcímzett borítékban elhelyezett, számozott meghívók felmutatása mellett lesznek válthatók.

A bál vendégei születési megyéjük Széchenyi idejében érvényben volt színeiből összeállított kis szallag-disszel jelennek meg a bálon. Szallagok, megfelelő színösszeállításban, Földváry Kossuth Lajos-utcai divatterekeskedésében lesznek kaphatók.

A Széchenyi-bálra a következő szövegű meghívókat küldték széjjel:

Meghívó. Az 1922. évi február hó 1-én, szerdán a fővárosi Vigadó termeiben Augusztia kir. hercegasszony öfensége, Horthy Miklósné öfömméltósága legfőbb védősége, Széchenyi Emil gróf diszelnöksége mellett tartandó zártkörű és jótékonycélu Széchenyi-bálra. Kezdeté este 10 órakor. A bál tiszteletbeli elnökei: Schandl Károly, Both Dezső, Haász Aladár. A Széchenyi-bál volt elnökei: Pallavicini György ögróf (1907), Dobay István (1908—11), Khuen-Héderváry Károly gróf (1912), Batthyány Gyula gróf (1913), Dobránszky Béla, Ghillányi Sándor báró és Ivánka László (1914), Teleki Béla gróf (1921). Jegyek a borítékos meghívó előmutatása mellett január hó 31-ig a bálroda helyiségében (VII., Károly-körút 1. szám, gróf Vigyázópalota, telefon: József 39—15) naponta este 6—8 óra között válthatók. Ugyanott utalványok ellenében a táncosjegyek is átvehetők. Személyjegy 200 korona. Táncosjegy 100 korona. Páholy 2000, páholyülés 300 korona. A tiszta jövedelmet részben az »Országos Széchenyi-Szövetség« kulturális céljai, részben a gróf Széchenyi Istvánról elnevezett külföldi tanulmányi alap javára fordítjuk. A jótékony célra való tekintettel felülfizetéseket köszönettel fogadunk.

Háziasszonyok: Almássy Dénesné grófné, Apponyi Albertné grófné, Astuto Györgyné hercegné, Attems Gyuláné grófné, Badics Aurélné, Badics Lászlóné, Balogh Elemérné, Balázsovich Ernőné, Bangha Gyuláné, Bánffy Zoltánné báróné, Bánlaky Andrásné, Bánlaky Gézánné, Barcsay Andorné, Barcsay Adámné, bárcziházi Bárczy Istvánné, Barczen Gáborné, Bárdossy Jenőné, Barkóczy Iona báróné, Baross Gézánné, Baross Endréné, Baross Jánosné, Bartha Richárdné, Batthyányi Lajosné grófné, Batthyányi Zsigmondné grófné, Bayer-Krucsay Dezsőné, Belatiny Arthurné, Belatinyi-Braun Gézánné, Belitska Sándorné, Beöthy Lászlóné, Bernárd Agostonné, Bernát Istvánné, Bethlen Istvánné grófné, Bibó Kálmánné, Bissingen Rudolfné grófné, Bobitsch Oszkárné, Both Dezsőné, Bogdanovits Milosné, Brázay Zoltánné, Bobula Jánosné, Bud Jánosné, Buday Barnáné, Buttler Ervinné báróné, Csáky

Károlyné grófné, Csávás Jánosné, Csekonics Endréné grófné, Csekonics Sándorné grófné, Cséry Lajosné, Csilléry Andrásné, ifj. Dajkovich Istvánné, Debreczeny Sándorné, Dobránszky Péterné, Dobay Imréné, Dobay Károlyné, Dobránszky Béláné, Dolcskó Jánosné, Dömötör Mihályné, Drucker Jenőné, Durand Félixné, Ember Gézánné, Ember Józsefné, Endrödi Béláné, Erdödy Gyuláné grófné, Éber Antalné, Farkas Imréné, idős Fáy Gyuláné, Fáy Aladárné, Fráter Jenőné, Ferdinándy Gyuláné, Fernbach Péterné, Gaál Endréné, Gallé Tivadarné, Gally Kálmánné, Gál Lászlóné, Gencsy Károlyné, Ghiczy Kálmánné, Gorove Lászlóné, Gosztonyi Tiborné, Gróh Istvánné, Gulya Lászlóné, Gyömörey Györgyné, Gyurkovich Gyuláné, dabasi Halász Lajosné, Hedry Aladárné, Hedry Sándorné, Hegyeshalmi Lajosné, Heller Farkasné, Heller Hermanné, Henney Vilmosné, Héjj Imréné, Hódossy Gedeonné, Hódossy Sándorné, Hohenlohe Ferencné hercegné, Horthy Istvánné, Horvátovics Ivánné, Hubay Jenőné, Huszár Aladárné, Jakab Árpádné, Jankovich Aristidné, Jankovich-Bésán Gyuláné grófné, Joanovich Sándorné, Károlyi Józsefné grófné, Kállay Tamásné, Kálmán Gusztávné, Károlyi Gyuláné grófné, Kétly Károlyné báróné, Kétly Lászlóné báróné, Klébelsberg Kunóné grófné, Koós Jenőné, Koós Zoltánné, Kollerich Pálné, Konkoly-Thege Gáborné, Konkoly-Thege Sándorné, Kordey-Kovács Béláné, Kostka Istvánné, Kovács Sebestyén Lászlóné, Köpösy Elemérné, Krayer Gyuláné, Légrády Imréné, Liphay Béláné báróné, Liphay Imréné, Lukachich Gézánné báróné, Lukachich Józsefné, Madarassy Gáborné, Magyar Lászlóné, Makay Béláné, Mamusich Mihályné, Márkus Emilné, Máriaassy Andorné, Marschall Ferencné, Mattyasovszky Zoltánné báróné, Marzso Lászlóné, Matkovics Béláné, Matuska Péterné, Mayer Károlyné, Medve Miklósné, Melik Andorné, Moldoványi Sándorné, Molnár Gusztávné, Nagy Károlyné, Nádasdy-Baán Achillesné, Nyiry Lászlóné, Oláh Aladárné, Orczy Andorné báróné, Orosz Gézánné, Papp-Ragány Endréné, Párniczky Elemérné, Pallavicini Györgyné ögrófné, Patay Samuné, Pejacevich Albertné grófné, Pekár Gyuláné, Perczel Miklósné, Perczel Tiborné, Péchy Józsefné, Péchy Tiborné, Preszly Elemérné, Proff Lászlóné báróné, Purgly Emilné, Purgly Lászlóné, Putnoky Mórincné, Rapaich Dezsőné, Rapaich Richárdné, Rausch Aladárné, Rauschel Aurélné, Reischl Richárdné, Robitschek Oszkárné, Rottenbiller Fülöpné, Rudnyánszky Györgyné, Satzger Pálné, Schandi Károlyné, Schnetzer Ferencné, Semsey Lászlóné grófné, Semsey Józsefné, Serbán Ivánné, Serényi Lászlóné grófné, Sibrik Sándorné, Sigray Antalné grófné, Somssich Lászlóné grófné, Somssich Tihamérné grófné, Steinecker Ferencné, Steller Antalné, Steuer Györgyné, Stiel Rudolfné, Stielly Walterné, Szász Béláné, Szász Lajosné, Szapáry Lászlóné grófné, Szegedi-Maszák Aladárné, Széchenyi Antalné grófné, Széchenyi Bertalánné grófné, Széchenyi Dénesné grófné, Széchenyi Emilné grófné, Széchenyi Gézánné grófné, Széchenyi Györgyné grófné, Széchenyi Imréné grófné, Széchenyi Lászlóné grófné, Széchenyi Péterné grófné, Széchenyi Viktorné grófné, piskárkosi Szilágyi Lajosné, Szilassy Zoltánné, Szmrecsányi Györgyné, Szmrecsányi Ödönné, Szomjas Gusztávné, Szontagh Emilné, Szontagh Jenőné, Szörtsey Józsefné, Sztójánovits Viktorné, Szunyogh Gáborné, Szüts Andrásné, Tahy Istvánné, Tarányi Ferencné, Teleki Józsefné grófné, Teleki Pálné grófné, Tomcsányi Kálmánné, Tomcsányi Mórincné, Tomcsányi Vilmos Pálné, Torday Gáborné, Tóth Istvánné, Tóth Jenőné, Tótvárady-Asbóth Istvánné, Tömöry Károlyné, Turnovszky Andorné, Turnovszky Dezsőné, Unger Tiborné, Vantsó Gyuláné, Váczy Józsefné, Városv Károlyné, Verebélyi Tiborné, Vermes Béláné, Végh Jenőné, Vojnits Istvánné, Walder Gyuláné, Wessely Tiborné, Windisch-Graetz Lajosné hercegné, Zánkay Viktorné, Zilahy-Kiss Jenőné, Zorkoczy Samuné, Zselenszky Róbertné grófné.

Rendező-bizottság: Leidenfrost Pál, a Széchenyi-bál elnöke; Miákich Károly tiszteletbeli elnök; Acsay Tihamér, az Orsz. Széchenyi Szövetség elnöke; Tölgyes István ügyvezető el-

Idei jourokon és estélyeken

az előkelő

társaság az

Estély

fiókjában szerez be csemegekülönlegességeket és italokat.

LUXUS-CIPŐK készülnek KÁLMÁN TESTVÉREK — BUDAPEST —
IV., FÖVÁM-TÉR 5. SZÁM.

PIECHNIK és MECHTL

IV., Váci-utca 8, félemelet / Telefon: 31

Előkelő szalon divatos postiches, török hennéfestések és elegáns estélyi frizurák számára.

KATSINKA KORNÉL utódai

saját készítményű gyermekruha és fehérnemű.
Kelengyék csecsemők és intézeti növendékek
számára. Bakfiskalap-különlegességek

Budapest, IV., Párisi-u. 1. (Váci-u. sarkán.)

nők; Széchenyi György gróf, Széchenyi Imre gróf, Széchenyi Mihály gróf, Széchenyi Pál gróf másodelnökök; Bakonyi Pál, Durugy Ferenc, Gesztelyi-Nagy László, Hugonny Kálmán gróf, Jakabházy János, König Jenő, Mutschenbacher Emil, Schandl László, Szabó Nándor, Sztojánovits Konstantin társelnökök; Alszeghy Kálmán, Apponyi György gróf, Balogh Vilmos, Bánó László, Batthyány István gróf, Bayer Sándor, Bernát Gyula, Besseney Gábor, Bethlen András gróf, Boér Vilmos, Bohdanetzky Edwin, Dajkovich Sándor, Damaskin István, Drucker György, ifj. Eltető Akos, Endrődi Béla, Farkas Béla, Fáy Aladár, Forgách Béla gróf, Gombár Tivadar, Héjj Imre, csepreghi Horváth János, Hirsch Zoltán, Józsa Andor, Karg János báró, Kávássy Béla, Kazinczy Gábor, Kelenffy Gyula, ifj. Kovács Gyula, szentpéteri Kun László, Lauber Dezső, Nagy Iván, Oroszy Géza, Pákozdy Árpád, Péntek Zoltán, Pintér Arnold, Podmaniczky György báró, Radnai Endre, Rácz Vilmos, Rádóczy László, Reiter Antal, Révay István gróf, Stankovits Szilárd, Szent-István Béla, Sztrokay Pál, ifj. Szüllő Árpád, Tassonyi Ernő, Tosch Nándor, Tóth Béla, Tölgyes Árpád, Váczy József, Vida Gyula, Vojnich Miklós báró, Weis István, Zichy István gróf alelnökök; Jalsoviczky Béla ház-nagy; Lehotzky Kálmán főtitkár; ifj. Nagy Károly főjegyző; Szilágyi Zoltán főpenztáros; ifj. Groh István, Szegedi-Maszák Aladár pénztárosok.

*

Az Országos Kaszinó folyó évi január hó 29-én, vasárnap délután 4 órakor tartja ez évi rendes közgyűlését Kossuth Lajos-utcai palotájában. Tárgysorozat: 1. Emlékbeszéd Wekerle Sándor dr. fölött. 2. Az alapszabályok 4., 6., 7., 8. és 9. §-ainak módosítása. (A módosításra vonatkozó tervezet az évi jelentésben közvettetett.) 3. Az évi jelentés kapcsán az évi számadás megvizsgálása, a felmentvény megadása, valamint az 1922. évi költségvetés megállapítása. 4. Az elhalt Wekerle Sándor dr. igazgató, valamint a kilépő 16 és az ujonnan választandó 4 választmányi rendes tag, továbbá a kilépő 1 és az üresedésben lévő 1 választmányi pótag helyének titkos szavazás útján való betöltése. Az alapszabályok értelmében a szavazás meghatalmazott által sohasem gyakorolható és csak a jelenlevők szavazhatnak.

A kaszinó igazgatósága a kaszinó egyidejűleg megjelent évkönyvében alábbi jelentésben számol be a kaszinó elmúlt év történetéről:

Tisztelt közgyűlés!

Mély megilletődéssel és szomorodott szívvel terjesztjük elő ez évi jelentésünket — 38 év, kaszinónk fennállása óta az elsőt — mely nem hordja Wekerle Sándor aláírását, az elsőt, melyet nem ő fogalmazott meg. A kaszinónak összes alapítói között legerősebb oszlopát, négy évtizeden át mindenről gondoskodó vezetőjét vesztettük ő benne. Elvesztettük benne kaszinónk belső életének vezérő, irányító szellemét. Mert Wekerle Sándor hatalmas egyéniségének bélyegét rányomta e férfiúi társaskör kialakulására és fejlődésére. Ő adta meg elsősorban társadalmi feladatunk teljesítésének, munkálkodásunk irányának belső tartalmát. Ismerte nemcsak a kaszinónak minden egyes tagját — gondosan szem előtt tartva magasabb céljainkat minden egyesnek megválasztásánál, — de ismerte, talán úgy, mint senki más, a társadalomnak azon egész rétegét, amelynek tömörítésére, nemes célok egyesítésére, ellentéték kiküszöbölésére, baráti láncoknak végeredményben a hazát szolgáló kovácsolására barátaival e kaszinót alapította. Nemcsak egészében ismerte a nemzetnek mint organizmusnak életét és életének tényezőit. Csodálatos képességgel ismert és

ARANYSZÖKE LESZ, ha az Eisner-féle Eau Radiouse-t használja (40 K), barna vagy fekete hajat nyer az a Eisner-féle dió-kivonattal (40 K), Eisner drogeria, főh. kam. száll., Budapest, Andrassy-út 37. sz.

Füredi Béláné
IV., Kossuth Lajos-utca 15

Angol és francia női
divatterem

Jogi vizsgáira

készüljön

Dr. KÁLLAY ZOLTÁN

jogi szemináriumában
Budapest VI., Andrassy-ut 8.

kisért pályáján figyelemmel mindenkit, aki közéletünkben akár a központban, akár a törvényhatóságokban akárcsak egy kis helyet is töltött be. Így volt ő nemcsak közügyeinknek hivatott, gyakran egyedül képes irányítója, hanem társadalmilag is hivatott vezérünk. Wekerle Sándor azon nagyon ritka nagy emberek egyike volt, akik a fákat is ismerik, szeretik, tudják egyenkint is ápolni és mégsem tévesztik szem elől az egész erdő egységét sem, de sőt amidőn közgazdaságilag legnagyobb produktivitásra emelik, meg tudják őrizni állagát és jellegét is. Ezt a feladatot kívánta szolgáltni Wekerle, amidőn a közéletünk irányításában vagy munkálásában résztvevők társadalmának e kaszinót alapította barátaival és amidőn ezen teleknek megszerzésével igazában lehetővé tette létrejöttét.

Az a szellem, amelyet ő vitt e hajlékba s amelyet állandó gondossággal ápolt, örködni fog alkotása felett.

Wekerle Sándor szobrát, amelyet életében onnan kitiltott, most felállítottuk lépcsőházunkba.

Kaszinónk állapotáról az idén sem adhatunk kedvezőbb képet. Közgazdasági és pénzügyi helyzetünk állandó válságában a kaszinó kiadásai sem csökkenhettek. Ez kényszerít alapos számítások és megfontolás után arra, hogy ismét újabb áldozatkészségre hívjuk fel tagjainkat, a tagdíjak és beiratási díjak emelése által. Az alapszabályok megfelelő módosítására előterjesztést teszünk a tisztelt közgyűlésnek. Igyekezünk a régi fogakat a lehetőségig kimélni és inkább az ujonnan belépőkre hárítani a terhet. Tehetjük ezt annyival inkább, mert a kaszinó tagjai közé felvételt kérőknek mult évi jelentésünkben jelzett nagy száma az idén sem apadt. A tagfelvételt az idén még erősebben korlátoztuk, tekintettel különösen eddigi tagjaink kényelmére. 139 új tagot vettünk fel. 37 tagunk halálát gyászoljuk. Önként 32-en léptek ki, míg 3 tagot kellett alapszabályaink értelmében kizárni. Így tagjaink száma 67-tel nőtt: 2286-ról 2353-ra.

Az immár idegen uralom alatt álló területeinken lakó tagjainkkal az érintkezés nem vált könnyebbé. Ez egyik oka a jelenlétegyen tagdíjhátralék-tételnek vagyonmérlegünkben. De nem az egyedüli, úgy hogy kénytelenek leszünk a választmányban való komoly megvitatás után alapszabályaink szigorú rendelkezéseit alkalmazni.

Mert dacára annak, hogy bevételeink az 1,698.200 K-nyi előirányzatot 622.807 K f-rel meghaladták, csak a legnagyobb nehézségekkel és valóban még a legszükségesebbekkel való takarékoskodással tudtuk az évet veszteség, illetve újabb folyószámla-kölcsön felvétele nélkül zárni, de úgy, hogy számlatartozásaink mult évi zárlatunkat több mint 167.000 K-val meghaladják, pénztári készletünk pedig kerek 51.000 K-val kevesebb. Egyes anyagok és árucikkek minden várakozáson fölüli drágulása az 1,697.672 K-ra előirányzott kiadásainkat is 684.051 K 22 f-rel növelte. A fa, kokszt és szén árának és fuvarozásának drágulása egyedül 290.059 K 80 f, a villanyáramszolgáltatás s az égőtestek drágulása 97.602 K 32 f tulkiadást okozott. A kártyák és hozzávalók is drágultak. Ezeknél 60.749 K 60 f, a hírlapoknál és könyvtár gyarapításánál 22.462 K 80 f a tulkiadás, dacára annak, hogy könyvet alig vásároltunk. A telefon is drágult. A kincstárnak egyszersmindenkorra fizetett 13.000 K hozzájárulást hozzászámítva, e tételnél 15.167 K-val kellett túllépniünk az előirányzatot. Az adók emelése s az emelkedő kártyabevételek után fizetett vigalmi adó az ezekre előirányzott tételt 73.246 K 66 f-rel emelte. Ha már butorainkat nem is tudtuk megfelelő karba helyezni, az épület megfelelő karbantartása mulasztathatlan feladatunk volt, de 30.000 K helyett 184.632 K 38 f-be került. Levélpapír, toiletszerek s különféle drágulása 77.566 K-val növelte kiadásainkat az előirányzathoz képest. Az irodaszerek ára, postaköltségek is emelkedtek, egyszóval majdnem összes költségvetési tételeink. Ezen felül békásmegyéri ingatlanunk fásítására is kellett 3926 K 60 f-t befektetni, ami azonban mindenképp hasznos befektetés. Emeli a telek értékét.

Mindezen, sokszor képzeletünket meghaladó meglepetések arra készítettek, hogy ideai költségvetésünkben ilyenekkel szemben

PEKOVITS JÁNOS angol uri, egyenruházati és díszmagyar szabóság
Budapest, IX., Ráday-utca 21.
Telefon: József 66-47.

THÉSZ és UNDEN uriszabósága
IV., Kecskeméti-u. 5, félem. az urivilág rendelkezésére áll. Tel. József 104-34.

Színházak és előkelő világ közismert **cipésze Szilvásy.**
VI., Király-utca 42 szám. (Vasvári Pál-utcai oldal.)

felkészüljünk. Ez a tagdíjak és egyéb az intenzívebb kaszinói életből folyó bevételek emelésével érhető csak el, miért is kérjük alapszabályaink előterjesztendő módosításának elsősorban és utána az ezen alapon készült költségvetésnek elfogadását.

Számadásainkat a választmány úgy évközben, mint az év zárlatával megvizsgáltatta kiküldöttjeivel és rendben levőknek találta. Kérjük ennél fogva azoknak elfogadását, a felmentvény s annak a szokásos felhatalmazásnak megadását, hogy nélkülözhető bevételeinket tartozásaink törlesztésére s a választmánnyal egyetértőleg a szükséges javításokra és berendezésekre fordíthassuk.
Kelt Budapesten, 1922 január hó 29.

Teleki Pál gróf dr. Töry Gusztáv dr.
igazgatók.

*

Táncos teadélutánok. A Lukács György v. b. t. t. vezetése alatt álló A »Gyermekért« orsz. gyermekegészségügyi társaság javára február hó 9-én és 23-án, továbbá március hó 9-én és 23-án a Gellért-szálló téli-kertjében jótékonycélu, zártkörű táncos teadélutánokat rendeznek. A teadélutánok kezdete 7 órakor. Magyar Lajos muzsikál. Megjelenés délutáni ruhában. Személyjegy 100 korona. Táncosjegy 50 korona. Felvilágosításokkal a »Gyermekért« orsz. gyermekegészségügyi társaság irodája (Sütő-utca 2, félemelet 4. Telefon 67—31) d. e. 10—2-ig szolgál.

Az első teadélután e hó 19-én, csütörtökön zajlott le a Gellért-szállóban az előrevárt fényvel és a teljes siker jegyében. A délután programján Kemény Melinda bárónő táncra szerepelt, aki előbb klasszikus balettet lejtett báró Lukács-Perényi Miklós finom művészeti zongorajátékára, majd Kindlow Jánossal mondain-táncokat járt el.

A háziasszonyokon és családjukon kívül megjelentek még többek között: Mr. és Mrs. Ball, báró Biedermann Imre és felesége, Ghilányi Mihályné és leányai, Miss Hansen, Jeszenszky Gellértné és leánya, Kenessey Istvánné, Kállay Olga, Madarász Bódogné és családja, Márk Endréné és leánya, bonyhádi Perczel Béláné és családja, Sajóhelyi Sándorné és családja, Semsey Albert és felesége, Simonsits Jenőné és családja, Tarnóczy Béla és felesége, Urbán Tibor és családja, Szirmay Tamásné és leánya, Vutkovics Ödön és felesége, Udvarhelyi Károly és felesége, Georges Hayes az amerikai, Bartolli és Bollea az olasz és Dobieczki a lengyel követségekről, Kádár és Veis osztálytanácsosok, Gortvay és Kaposy min. titkárok a népjóléti miniszterium képviselőitében és sokan mások.

A fiatalság Magyar muzsikájára záróráig táncolt. A következő teadélutánt február 9-én tartják.

*

Hírek. Az Országos Kaszinó kebelében alakult Széchenyi István asztaltársaság január 26-iki lakomáján az ünnepi beszédet gróf Teleki Pál fogja mondani.

Augusztó királyi hercegasszony és József Ferencz királyi herceg meglátogatták az őszi esték mult vasárnap Graciosa-délutánját, s teázás közben többeket megszólítással tüntetvén ki, fél hattól hélig gyönyörködtek a nagy számban megjelent fiatalság táncában. Távozásakor a Fenséges asszony Barkóczy Ilona bárónőnek a látogatás megismétlését helyezte kilátásba.

*

Estélyek. Paulay Erzsébet hétfőn estélyt adott, melyen a művészvilág számos kitűnősége jelent meg.

Ihrig Lajosék mult hét keddjén estélyt adtak.

Gräf & Stift Auto

HIRSCH HUGÓ, VI., Jókai-tér 3.

SIDY toilettes

IV., Kristóf-tér 6.

Palotay Andorék, Hollós Ödönék, Baitz Józsefék e héten vacsorát adtak.

Tea volt: Madarassy Endrééknél, Kosztka Istvánéknál, Neményi Imrééknél, Pálffy Eleméréknél, Badics Béláéknál, Szilágyi Lajoséknál.

*

A téli délutánok befejezéséről már mult számunkban hirt adtunk. A felülfizetések jegyzékét alább adjuk:

Antalfy Zsiros Aladár 40 K, Heller Cornel 10 K, Tóth István 80 K, Czító Károly 40 K, Stiber Adolf 60 K, Heps László 70 K, Oberschal M. 60 K, Oberschal E. 20 K, Orthner Pálné 50 K, Horonyi Agger 60 K, Sándor Zoltán 40 K, Vörös László 10 K, Baitsik Tibor 10 K, Sente Gyula 10 K, Váczy József dr. 40 K, Kutassy Jenő 40 K, Bertalan Géza 40 K, Thurn Rumbach 20 K, Dajkovich 10 K, Kasselik Endre dr. 10 K, Nagel Henrik 20 K, Zsoldos Jenő 120 K, Orbán László 40 K, Szalay Tibor 20 K, Pater Bonis 20 K, Blaskovich Ödön 10 K, Walder György 10 K, Selevér György 120 K, Botz Lajos 30 K, K. Sándor Győző 10 K, Fridrich László 10 K, Csapke Emil 10 K, Horváth Sári 20 K, Torday Gábor dr.-né 320 K, ifj. Dénes István dr. 10 K, Köpessy Deák 10 K, ifj. Orossy Sándor 10 K, Kherndl Aladár 40 K, Morgenstein Richárd 40 K, Nyiri László 10 K, Bammer Gyula 10 K, Chopen W. 60 K, Appán Gy. 10 K, Pecz Aladár dr. 50 K, Kovács Kálmánné 10 K, Radenics Ferenc 100 K, Kálnay Béla 40 K, Farkas Emil 80 K, báró Tornay 10 K, Szabady Viktor 60 K, Heller Imre 10 K, Zsolnay Sándor dr. 10, Csulyok Imre 40 K, Szmarcsenka szds 10 K, Boros József dr. 40 K, Gergely dr. 20 K, Boros József dr. 40 K.

A nyolc este tiszta jövedelme, melyet jótékonycéllra fordítanak, összesen 34.212 korona, mely összeget Miakich Károly és Krisztinkovich Béla 35.000 K-ra egészítették ki.

*

A Széchenyi István angol tanulmány-alap javára a következő adományok folytak be az Országos Széchenyi-Szövetséghez: Országos Kaszinó 50.000 korona, Szemző Elemér 5000 korona, Horvay János 1000 korona, Jeszenszky Elemér 1000 korona, Miakich Károly által rendezett estélyből 1000 korona.

*

Kernács Pál, a legújabb feltűnt fiatal hegedűművész nagynevű mestere: **Hubay Jenő** dr. vezényletével a Királyi Opera teljes zenekarának közreműködése mellett első nagy önálló hangversenyét január 30-án tartja meg a Fővárosi Vigadó nagytermében. A legszebb jövőjű, zseniális **Kernács Pál Bach, Bruch és Tschaiikovszky** (E-dur, G-moll, D-dur) hegedűversenyeket játssza s a hangverseny elsőrendű művészi eseménynek ígérkezik.

*

A Brit-Osztrák Bank és Kereskedelmi Rt. közli, hogy e hó elején az **Angol-Magyar Bank** bécsi fiókja és a **Kola & Co.** bankház egyesüléséből alakult és 350 millió korona alaptőkéjét az osztrák kormány engedélyével legközelebb 400 millió koronára emeli fel. A Brit-Osztrák Bank átvette az Angol-Magyar Bank wieni fiókját és annak szervezetét, valamint a Kola & Co. bankháznak folyó üzletét. Az új bank az alapítók által befizetett 150 millió korona nyílt tartalékon kívül jelentékeny látenstartalékokhoz jutott.

*

Kalapkészítő-tanfolyam, elsőrangú szaktanítás modellek után. L'Art et la Mode kalapszalón, V., Kálmán-utca 24. sz. I. emelet, 4. szám.

*

Stettner László és dr. Kasselik Endre bankirodája Budapest, V., Széchenyi-utca 1, telefon 39—62. Foglalkoznak értékpapírok, külföldi pénznemek, kifizetések vételével és eladásával, lombard-kölcsönök folyósításával.

*

Vevőink érdekében azt a rendszert vezettük be, hogy a karácsonyi ajándékok céljára vett tárgyakat Zenepalotánkban díjtalanul megőrizzük és a szent estén küldjük haza. Így az ajándék valóban **meglepetés** lesz.

Séta a színházak körül.

El Amerikába! — Schratt Katalin Budapesten. — Vera Schwarz két milliója. — A Scala-színház önálló társulatot kap.

Fedák Sári hétfőn reggel utra kelt és azóta már Párisba is érkezett. Néhány napig a világ fővárosában marad, közben egy-két estére átrándul Londonba is; azután Cherbourgban hajóra száll és átvitorlázik New-Yorkba. Ott már tárt karokkal várják.

Öt nagy utazóládában vitte el a primadonna a toilettjeit és kosztümjeit az új világba. Ezeket a színlüktig telt bőröndöket itthon, a lakásán átvizsgálták a fináncok, azután hatalmas pecséteket tettek rájuk és most már Newyorkig senki se molesztálja többé a Zsaszát azzal, hogy van-e valami elvámolni valója? . . .

Azon a vonaton, amelyen Fedák Sári hétfőn reggel elutazott, utazott Bécsbe Molnár Ferenc is: a »Színház« bécsi próbáira s ugyancsak akkor utazott el Kálmán Imre, a világhírű komponista, aki azonban néhány hét múlva ismét hazajön és akkor aztán hosszabb ideig Budapesten is marad. . . *

Mialatt a mieink így elutaznak, a külföldről viszont sok kitűnő vendég érkezik hozzánk. A héten Schratt Katalin, Reimers György és Vera Schwarz. A legérdekesebb közülök Schratt Katalin asszony, aki eddigelé — csak inkognitóban járt Budapesten. Most — amerikai turnéja előtt — fel is lép, sajnos, csak a hangverseny-pódiumon, pedig milyen érdekes lett volna őt a »Nagymamá«-ban láthatni. Érdekes az is, hogy a művésznő nem szállodában fog lakni, hanem Góth Sándorék vendége lesz és bizonyára jól fogja magát érezni abban az előkelő, finom uri miliőben, amelyet a Góthék Rudolf-téri lakása reprezentál. Schratt Katalin és Reimers György tiszteletére a budapesti művészek estélyt terveznek a »Fészek«-ben; ennek a közelebbi dátuma és programja azonban még ismeretlen. . .

Vera Schwarz, aki az Amerikába származott Jeritza Mária utóda a bécsi Operában: háromszor vendégszerepel nálunk. Esténként 50.000 magyar koronát kap honoráriumképpen, ami tudvalevőleg osztrák koronában egy félmillió, sőt még annál is több: 575.500 korona. A három este tehát majdnem két milliót hoz a Vera Schwarz konyhájára. Így már érdemes énekelni; sőt: érdemes szépen énekelni. . .

Jelentem alássan mindenkinek, akiket érdekel, hogy a színházak tájékán megalakult az *aggregények klubja*. Az alakuló-ülés a Renaissance éttermében volt és résztvettek rajta többek közt: Lázár Ödön, a Király-Színház igazgatója, Stoll Károly főrendező, Baracs Pista gazdasági főnök és mások. Nagy vita volt afőlött, hogy az aggregény voltaképpen mikor válik aggregénnyé. Voltak, akik a 30 éves korhatár mellett kardoskodtak, voltak viszont, akik a 40 évnél fiatalabb aggregényt nem akarták aggregénynek akceptálni. Azután a választásokra került a sor. Elnök lett — a legrégebben elvált tag, azzal a kikötéssel, hogyha netán, isten ments! — kibékülne a feleségével, az elnökségtől elcsapatik és a klubból kizáratik. . . *

A Blaha Lujza-Színház az idén nyáron nem költözik ki a ligetbe. A színház kitűnő gárdája a városban marad és egész nyáron át a Blaha Lujza-Színházban játszik — a »Fi-Fi« után a »Hol mich der Teufel« című operettujdonságot; — a Scalában pedig önálló társulatot szervez az Unió és ez a társulat egy szenzációs revüvel kezdi meg a szezonját június elején. . .
Faragó Jenő.

Az ügyvédi és bírói vizsgára, az összes jogi alapvizsgákra és szigorlatokra úgy az egyetemeken, mint az összes jogakadémiákon, államszámviteli államvizsgára, pénzügyi fogalmazói és tanári paedagogiai vizsgára, a közgazdasági egyetem összes vizsgára, a kettős könyvvitelre sikeresen és felelősséggel előkészítünk. Recapitulatio. SZONTAGH-SZEMINARIUM főiskolai jegyzetközlöny. BUDAPEST, IV., Váci-utca 51. szám. — SZEGED, Templom-tér 5. szám.

Folytatása következik.

(10)

Regény.

Irta Bús Fekete László.

— Nem tudom kiismerni magam. Már benn vagyunk a kertben, amott a kastély, oszlopos épület, a verandán ég a lámpa, a láng körül ezer bogár. Az ut emelkedik, mint a pesti színházak előtt a feljáró és a kocsik megáll pontosan a veranda lépcsőjénél. A cselédség kifut a kocsizörgésre és egy pillanat múlva künn vannak a háziak is a verandán. Juliska, az édes anyja és két idegen. Egy leány és egy fiu. Nem ösmerem őket. Kézfogás, üdvözlések, bemutatkozás. A leány tizennyolc éves, a szomszéd birtokos leánya. Semmitmondó arc, kellemetlen hang. A fiu husz éves, hosszú tejesképű szőke kamasz, a lány bátyja. Az emeleten van a szobám. Gyertyával világít a szobalány előttem. Tíz kilométerre van a villanytelep — ezt a vacsoránál tudtam meg —, az öreg sokallta a vezetékét, nincs villany a kastélyban. A szoba egyszerű, kedves. A falak fehérre meszelve, surolt padló, öreg ágy, két öreg szekrény, mosdó, asztal, székek, néhány rézmetszet és egy szőnyeg a falon, a zsalus ablakok kitarva a jószagu éjszakára és az éjjeli szekrényen váza, friss virággal. Vajjon ki tette bele? Kis melegség a szívem körül.

— Az ebédelőben már mindenki az asztalnál ült, amikor lementem, rám várahoztak. Átnyujtom a Gerbeaud-t Juliskának. Az édesanyja mosolyog, Juliska csöndesen köszöni, az öreg ur:

— Minek az a pénzpocséklás, fiam? — A vendégkisasszony hunyorit, a vendég-fiu kihívóan, ellenségesen néz rám. Ott ül Juliska mellett, nekem a vendég-kisaszszony mellett hagytak helyet. Kicsit fáj, hogy így megszire kerültem, de természetesnek találom a beosztást és leülök. Kiadós, nehéz vidéki vacsora. A tésztánál már nem tudok mozdulni. A vacsora alatt nem történt semmi. Közömbös beszélgetés, Juliska néha átnéz hozzám, ennyi az egész. Másképp képzeltem el ezt az estét. Azt hittem, csak négyen leszünk. Ez a két idegen mit keres itt?

— Vacsora után Juliska leült a zongorához. Először komolyat játszott az öreg urnak, Rubinsteint, azt szerette, a dübörgő marsokat, emellett nagyszerűen tudott szivarozni. Aztán valami divatos tánc-zenét.

— Táncoljanak Jani, — mondta és szemével Kamilla felé intett. Kamillának hívták a vendég-kisaszszonyt. Megnéztem Kamillát újra és aztán így feleltem:

— Nem tudok táncolni.

— Nem tud? — csodálkozott a háziasszony. — Dehogynem tud.

— Tudni tudok — feleltem —, de rosszul léptem le a vonatról, megrántottam a bokám. . . — Juliska rámnézett, ahogy nézett, ez volt a szemén:

Hellinger Henrik Türr István-utca 9. szám alatti fióküzlete megszűnt. Az üzlet folytatólagos lebonyolítása a főüzletben V., Nádor-utca 3. alatt van. Telefon 84—88.

Gecső Sándor és felesége.

Feledy Pál felvétele.

— Nem mondasz igazat... — felkelt a zongorától. A szőke fiu elkapta a derekát:

— Akkor táncoljunk mi... — és már huzta magával Juliskát. Alig tudott az öleléséből szabadulni:

— Zene nélkül nem lehet, Ferike...

— Ferikének hívták a vendég-fiut. Két fejjel magasabb volt nálam. Ferike! Jó vicc.

— Kamilla zongorázz! — harsogta a huga felé.

— Nem tudok... — huzódzott Kamilla és én boldog voltam és megbocsátottam Kamillának, hogy él, Ferikét percről-percre jobban gyűlöltem. Mindig ott lógott Juliska oldalán, nem tudtam két szót beszélni vele.

— Hát akkor lefekszünk... — mondta féltzikor az öreg... és kivételesen senki sem ellenkezett.

— Holnap nagymosás — mondta a háziasszony — korán kell felkelni. — Nagyon furcsán nézhettem erre a kijelentésre, mert mindjárt hozzátette mosolyogva:

— Ne ijedjen meg Jani, nem maguknak, hanem nekem... — Ezen mindenki jóízűen nevetett és az öreg kiosztotta a gyertyákat. Mindenki kapott egy szálat, meggyújtotta és én anélkül, hogy csak egy pillanatra egyedül maradhattam volna Juliskával, felkerültem a szobámba.

— Kikönyököltem az ablakon. Sütött a hold és a kert fölött nagy csöndesség, csak néha valami mély bugás messziről, a völgy felől, ahol sötét masszában boldogan alszik a falu. A fekete tömeg fölé csak egy bádogtorony emelkedett, keresztje ragyog a holdsütésben és erősen figyel, szinte szembenéz vélem az idegen éjszakában. Bámulok ki az ablakon és a szívem lenn van Juliskánál. Nem tudom, merre van a szobája, csak azt tudom, hogy a földszinten, nem jött fel az emeletre. Vajjon gondol-e rám? Ha én egyszer megcsokolhatnám a száját, csak egyetlen egyszer! Ostobaság. Egy csók még senkit sem tett boldoggá... Eljövök az

Kalazdy Nővérek művirág- és disztoll-modellek és különlegességek készítése és raktára
Budapest, IV., (Kigyó-tér) Apponyi-tér 1.

ablaktól, csöndesen levetkőzöm. Az éjjeli szekrényen könyv: Puskin Anyegin-je. Kinyitom, éppen Tatjana levelénél. Lefekszem az ágyba. A friss ágynemű levendula-szaga rátámad az orromra. A gyertyafénynél olvasni kezdek.

— »Irok önnek...« itt kezdtem el és ennél a sornál:

— »Másnak? Nem: senkinek a világon nem adnám oda szívemet«... kiesett a könyv a kezemből, elfujtam a gyertyát és befordultam a fal felé.

— Kora hajnalban ébredtem fel. Csak úgy dőlt be a napsugár a nyitott ablakon és a fákról s a bokrok közül a csudálatos hangverseny, madarak reggeli skálája: vita a tavaszról, a dalról és a szerelemről. Legalább is én így értettem ezt a reggeli beszélgetést, és boldogan hallgatóztam, hiszen régen nem énekelt madár az ablakom alatt, legfeljebb néha a viceházmester felesége, ha összeveszett valamelyik cselédleánnyal az emeleten.

— A reggelit a verandán szervirozták. Amikor nyolc óra után megjelentem gondosan kötött nyakkendővel és szabályos frizurával, csak az öreg ur ült az asztal mellett. Szivarozott és az eget kémlelte.

— Ha még két napig nem jön eső, fiam... — így kezdte és én tudtam a folytatást. Most következik a harag az Uristennel. Vagy tíz percig ültünk így egymás mellett. Az időjárás után még két kérdése volt:

— Na, hogy aludtál?

— Köszönöm, jól...

— A többieket nem láttad, fiam?

— Nem.

— Amikor ezekután se mutatkozott még senki, odaült az asztalhoz az öreg és engem is invitált:

— Na gyere, fiam, hozzáfogunk, nem várjuk a lustákat... A feleségem lenn van a mosókonyhában, ő már reggelizett, a többiek meg majd a csontot kapják... Tarda venientibus ossa, annak is a rossza...

— és jóízűen nevetett a mondáson, hosszan, öreg urasan, percek mulva is, amíg el nem ült a szép diákidők emlékein megindult jókedve.

— Az asztalon annyi az enivaló, hogy nem tudok mihez fogni először. Kávé, tej, tea, méz, vaj, hideg csirke, szalonna, libamáj, kalács, rozskenyér... az Üllői-uti hónaposzobák éhes diákjai között bankettnek is beillene ez a reggeli.

— Most jött Juliska, az ebédlő felől, fehérbe öltözve, mosolyogva, frissen. Mellém ült és valami édes jószagot hozott magával. A frissen vasalt ruha, a fürdősó, a parfüm, a szappan s a fiatal nő enyhe tejszagából keveredett ez az illat és bevallom, úgy megzavart, hogy nem tudtam reggelizni. Pedig Juliska szüntelen kínálgatott: igazán nem szép, Jani, hogy nem eszik... Meztelen karjaival centiméterekre repdesett csak tőlem tárlól-tálra, csészéről-csészére, a könnyű fehér ruhán minden lélegzetnél kirajzolódott a lányos, gömbölyű kis keble és ahol végződött a ruha, kerek

Krausz Testvérek

Budapest, IV.
Haris-Bazár 4

Telefon:
132-75

Magyar díszékszer-gyár

Régi ékszerek vétele és eladása.

HOEPFNER HERM. m. kir. udv. szállító.
Alapítattott 1854.

Csipkék, függönyök, fátyolok, himzések,
női divatcikkek a legjobb minőségben.

IV., KORONA-UTCA 6. szám.

(Ugyanazon ház, mint előbb Korona-utcai oldalán.)

kivágásban a vállak felé futva, kis rózsaszínű szallag dugta ki a fejét és meghatottan remegett az alabástrom fehérségű bőr felett. Szerencse, hogy jöttek a többiek. Juliska felkelt mellőlem és én egy kicsit magamhoz tértem a szédülésből.

— Barcza Kamilla, mert Barczának hívták a két vendéget és Ferike érkeztek az ebédlő felől. Ez az ebédlő, egyttal a hall szerepét is betöltötte. Innen nyílt minden ajtó és indult el a szelid-hajlású, barna falépcső is, amelyik az emeletre vezetett. Kamilla kicsit szomorúan, kicsit savanyuan ült az asztal mellé, biztosan sokáig merengett reggel a tükör előtt, azért ilyen reménytelen, Ferike viszont hangosan és talpig fehérben és ragyogó pomádéval szőke fűrtjein. Csinos kamasz volt ez a Barcza Feri. Valami gazdasági főiskola-félét végzett Pozsonyban és most otthon trónolt az apja birtokán. Mindig nevetett és ostobaságokat fecsegett, de lányos képe volt és kék szeme és ezenfelül izmos és rakoncátlan, mint egy szép csikó. Gyűlöltem. Ott ízt az asztalnál, sokat és meggyőződéssel evett. Hosszúan vizsgálgattam és boldog voltam, amikor két nagy pattanást fedeztem fel a homlokán: végre valami, ami kiábrándító ezen a Ferikén.

— Mindenki evett, én hallgattam. Az öreg ur már újra ott szivarozott a lépcsőn és az eget leste:

— Na, gyere, fiam — fordult hozzám —, megmutatom néked a házat meg a kertet. Még nem látad, ugy-e?

— Most itt marad Juliska ezzel a Ferikével... Ugy égette az agyam ez a gondolat, mint a vitriol, de menni kellett. Az öreg keresztül cipelt mind a tizenégy szobán. A háló egymás mellé tolt ágyai mellett ez jutott az eszembe:

— Nekünk nem lesz közös hálószobánk...

(Folytatjuk.)

nagyenyedi Jeney Buncy.

Feledy Pál felvétele.

PALUGYAY PEZSGÓ

Európa végzete.

Amerika világuralmának korszaka.

»Európának vége van. Elérkeztünk Amerika világuralmának korszakához.« Ezeket a sokat jelentő szavakat George Brandes mondotta egy amerikai ujságírónak. Kicsoda George Brandes? A dán nemzetnek leghíresebb élő embere. A világnak talán a leghíresebb irodalmi kritikusa, aki való életet öltött az irodalmi bírálatba, aki Shakespeare-t és a többi irodalmi gigászokat úgy mutatta be a kortársainak, hogy azoknak a fénye az ő megvilágításában még magasabbra lobogott.

George Brandes a koppenhágai lakásán fogadta az amerikai tudósítót. A lakásának a dolgozószobájában. Valóságos irodalmi bagolyvárban, telve könyvekkel, jegyzetekkel. A dán nemzet büszkesége immár nyolcvan esztendő és így természetes, hogy az amerikai, aki azelőtt vele sohasem találkozott, egy közvényes, törődött, házsártos öreg urat vélt találni, aki megengedi magának azt a luxust, hogy a fiatalokhoz leereszkedik. Ehelyett azonban egy kicsi, mozgékony emberkét talált, mosolygó, egészen ifju szemekkel, mozgékony, ruganyos járással, aki úgy a beszédében, mint a gesztusaiban életkedvet, fiatalosságot áruel.

»Igen, Amerika uralkodni fog a világon. Minek ezt letagadni. Amerika nyerte meg igazán a háborút. Németország, Anglia, Franciaország, Olaszország, Oroszország és a többi mind valamennyien elvesztették azt és valamennyien csődbe jutottak.«

»Nem hiszem azonban azt, hogy a tiszta amerikai uralom kizárólag és tisztán materialista korszakot jelentene. Az én nézetem szerint nagyon csalódnak azok, akik azt hiszik, hogy Amerikától egyéb, mint materializmus nem várható.«

»Mi volt Firenze, mielőtt az irodalom és művészetek nagyszerű központjává fejlődött volna? Olyan város volt, amelynek polgárai sikerült bizniszekből nagy pénzeket csináltak. Mi volt Velence? Egy nagy kereskedelmi köztársaság. Mielőtt Athén a világ művészetének központja lett volna, előbb nagy vagyonokat szerzett a kolóniáiból.«

»Amerika most a fejlődésnek ama fokán van, amelyen Firenze, Velence és Athén voltak a nagy felvirágzás előtt. Nem látom át, hogy Amerika mért ne követhetné a példájukat és mért ne válhatna az irodalom és művészetek nagyszerű központjává. Sőt ellenkezőleg. Azt hiszem, hogy Amerika igenis követni fogja ennek a három városnak a példáját.«

»Materializmus! Ez semmi. Néha mindnyájan többé-kevésbé materialisták vagyunk. Egyik nap materialisták vagyunk, míg a másik nap idealisták.«

»Azonban Önök amerikaiak,« — mondá a tudós kissé előhajolva, — »mindjobban gyűlölni kezdik az idegeneket. Amint hallom, tulságosan nagy az ellenséges érzület azokkal szemben, akik véletlenül nem születtek Amerikában. Pedig erről igazán nem tehetünk.

Tapéták

Sieburger és Társa

Telefon: 34-04.

IV., Kigyó-tér 1.

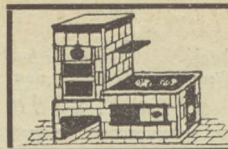
Mert hiszen mindenki nem születhetik Amerikában. Egynémelyikünk — folytatta mosolyogva — szerencsétlenül választotta meg a szüleit.»

»Európa elvesztette az egyensúlyát, — folytatta. — »Európa félbolond. Az európai nemzetek másra nem gondolnak, csak arra, hogy egymást gyűlöljék. Amerre nézünk, csak gyűlöletet, gyűlöletet és újra gyűlöletet látunk. Ha egyik ember nem úgy gondolkozik, mint a másik ember, az utóbbi már gyűlöli az előbbit. Igazán nevetséges. Miféle összefüggésben van a rokonszenv vagy ellenszenv valakinek a nézeteivel? Vajjon egyforma gondolkodás szükséges-e ahhoz, hogy az emberek egymás barátai legyenek? Hogy lehet elképzelni azt, hogy valamennyien ugyanazokat a könyveket olvassák, ugyanazokat a gondolatokat gondolják el? Ez lehetetlenség! És ime, mindenütt egymást gyűlölik az emberek azért, mert nem egyformán gondolkoznak.«

»Nézzé csak Franciaországot. Telistele van sovínizmussal. Soha azelőtt nem láttam ennyire sovínisztáknak a franciákat, mint mostanában. Elolvasgatom a Franciaországban megjelent könyveket és mindenikben csak sovínizmust találok és gyűlöletet, gyűlöletet, gyűlöletet. A franciák egy kis csoportja, Henry Barbusse vezetése alatt mindent megtesz e jelenség ellenében, azonban el vannak szigetelve és nincs elég hatalmuk ahhoz, hogy éreztethetnék a felfogásukat.«

»George Clemenceau valamikor a legjobb barátaim egyike volt. Tíz éven keresztül csaknem együtt éltünk. Tíz éven keresztül naponta kétszer együtt étkezünk. Lássa — mondotta, majd odament a könyvespolchoz és levett róla egy könyvet a Clemenceau dedikációjával. »George Brandeshez« volt a dedikáció, »szeretettel Clemenceau.« Egy másik lapon ismét: »George Brandeshez a bámulója és barátja: Clemenceau.«

»És mindennek dacára,« — folytatta Brandes — »Clemenceau ma gyűlöli engem. A háboru idején, mi alatt egynéhány dán meggazdagodott a a háborus áruuzsorából, Clemenceau ezeket írta a lapjában: »A dánoknak nincsen nemzeti büszkeségük.« Én azonnal

Börcsök Mihály

Takaréktűzhely-készítő, lakatosmester
Budapest, IX., Rákos-utca 6.
Telefon: József 124-65.

tiltakoztam. Hogy szabad az egész dán nemzetet a büszkeség hiányával vádolni csak azért, mert a soraiban néhány háborus uzorás is akadt. Vagy talán máshol nem voltak ilyen uzorások? Például Amerikában?»

»A tiltakozásom azonban felbőszítette Clemenceaut, aki azóta állandóan haragosom.«

»Tíz éve ismerem már Brandest,« ezt írta rólam, »de sohase ismertem meg az igazi mivoltában, csak mostanában!« Hát ez hogyan lehet igaz? Tíz évig mindennap együtt lenni és nem ismerni a másikat, csak véletlenül ismerni meg akkor, amikor egy incidens következik be a tíz év végén. Ez abszurdum! A tény azonban az, hogy Clemenceau most gyűlöli engem, és hogy mindenütt gyűlölet az ur!»

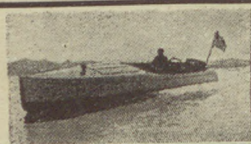
»Vagy vegyük Olaszországot. Mit csinálnak most az olaszok, hogy a háboru bevégeződött? Gyűlölik Franciaországot! Gyűlölik Angliát. Egymás között veszekszenek, mint a fascisták és a kommunisták példája mutatja. Hiszen nemrég is az Olaszországba ellátogatott francia tiszteknek menekülniök kellett a néptömeg dühe elől.«

»Már most ilyen körülmények között mit várhatunk Olaszországtól irodalmi tekintetben? Az emberek nem foglalkoznak irodalommal akkor, amikor ilyen szenvedélyek lobognak bennük. Olaszország legnagyobb írója jelenleg D'Annunzio, azonban a nacionalizmus őt is megbolondította. Mialatt az olasz kormány ellenére Fiumében volt, egy pamfletet küldött hozzám. És mi volt ebben? Vakmerő támadás Anglia ellen azért, mert az angolok ellene voltak annak, hogy Olaszország kapja meg Fiumét. Gyűlölet, gyűlölet! és újra csak gyűlölet!«

»És Németország. A németek félig megbolondultak már. Az utóbbi időben elolvastam, amiket a mostani német poéták összeírtak és határozottan mondhatom, hogy nem értem meg őket. Nem tudom, hogy mit is akarnak mondani. Az a rögeszméjük, hogy a világnak meg kell reformálódnia és hogy a reformálás munkájára ők, a németek lettek kiszemelve. És a költeményeik, — már amennyiben érteleme hámazható ki a futurista zagyvalékból, — telve vannak ezzel a rögeszmével: »Minden egyes német egyetemi diákocská, aki kirándulást tesz a költészet berkeibe, azt hiszi magáról, hogy mindenek felett neki a kötelessége az új világ megépítése a réginek a romjain, amelynek felépítéséhez pedig évszázadokra volt szükség és ő ezt azonnal el akarja végezni, sommásan, mondjuk tíz esztendő alatt.«

»Ami Angliát illeti« és itt Brandes ajka mosolyra húzódott, »ott már nem annyira rossz a helyzet. Az angolokban sokkalta több a józan ész, mintsem hogy teljes mértékben kövessék a többi nemzeteket. De Oroszország helyzete reménytelen.«

»Voltak barátaim Oroszországban a nagy összeomlás előtt. Itt van egy levél« — és előkotorászta az írószekrényéből. »Egy hercegnő írta, akit igen jól is-

„NAUTICA“ motorhajó gyár r.-t.
Központi iroda Budapest, IV., Kilyó-tér 4.
Telefon: 110-89.
Garage és műhely: SIÓFOK.

Batik-selyem pongyolára és lámpaernyőre művészes kivitelben, valamint az összes divatselymek, velour chiffonok, bársonyok stb. legolcsóbban LEFKOVITS MÓR
Budapest, IV. ker., Hajó-utca 12-14, Belváros.
Tessék a címre ügyelni!